

حاج علی اکبری:

گلابه‌ای از مجلس برای تصویب تعطیلی «شنبه‌ها» داریم

می‌شوند، سهیم شویم و با حجاج همراه شویم. رئیس شورای سیاست‌گذاری انمه جمعه در ادامه بیان کرد: از مجلس برای تصویب قانون ساماندهی بازار زمین، مسکن و اجاره‌بها تشکر کردم اما یک گلابه هم از تعطیلی «شنبه‌ها» داریم‌که به جامعه مؤمنان برخورد. علت مسئله را در چنین شرایطی نفهمیدیم. لابد دلایل خاص خود را داشتند البته شورای نگهبان هم فرصت دارد که مسئله را حل کند، به امید خدا. حاج‌علی‌اکبری در ادامه با اشاره به موضوع حجاب و عفاف گفت: مسئله لباس و پوشاک مربوط به سبک زندگی و مؤثر روی روش زندگی مردم است و مسائل جامعه‌شناختی دارد؛

پیمایش سال ۱۴۰۱ از سبب زندگی مردم ۵/۵ درصد مربوط به پوشاک و لباس و ملخقات آن است. دشمنان نیز به شدت روی این موضوع کار می‌کنند چون هم تأثیر فرهنگی عمیق و هم بازار فعال و منافع اقتصادی دارد. وی ادامه داد: انگیزه اقتصادی و فرهنگی درباره بازار پوشاک و لباس وجود دارد که در این بازار حدود ۳۰ درصد قاچاق رخ می‌دهد. همچنین در این بخش حجم قابل توجهی واردات صورت می‌گیرد. این بازار فرایند پیچیده‌ای از طراحی، تولید و عرضه داشته که در همه مراحل به تجدید نظر، برنامه‌ریزی، حمایت و دقت و اعمال شاخص‌های حکمرانی دینی نیاز است.

روزنامه‌نگاری از امنیت شغلی تا آزادی رسانه‌ها

چطور رسیدیم به اینکه روزنامه‌نگاری مدام پایین‌تر و پایین‌تر می‌آید و یک سری راهکارها هم داریم.

امنیت شغلی: ارکان‌زاده از نگاه متفاوت خود به امنیت شغلی چنین گفت: امنیت شغلی یعنی روزنامه‌نگار کارش را از دست ندهد. نیروی رسانه‌ها بی‌کار نشوند. یک ثبات شغلی هست که در آن جایگاه خودشان بمانند؛ این ثبات شغلی را به چند دسته می‌توان تقسیم کرد. یکی اینکه روزنامه‌نگار در آن رسانه‌ای که هست بماند. وقتی در مورد روزنامه‌نگاری و امنیت شغلی صحبت می‌کنم، راجع به آن بخش روزنامه‌نگاری حرفه‌ای در روزنامه‌نگاری ایران صحبت می‌کنم. آن بخش روزنامه‌نگاری دولتی که بیشتر اخلاقشان شبیه کارمندهاست تا روزنامه‌نگاری حرفه‌ای صحبت نمی‌کنم و بخشی از روزنامه‌نگاری تجاری و عامه‌پسند هم صحبت نمی‌کنم برای اینکه آنها هم اخلاق‌های حرفه‌ای خاص خودشان را دارند. تقریبا یکی از نمودهای روزنامه‌نگاری هم این است که روزنامه‌نگار حرفه‌ای سن و سال‌دار که تمام‌وقت در یک رسانه مشغول به کار باشد، تعدادشان خیلی کم است.

حقوق و دستمزد روزنامه‌نگاران: ارکان‌زاده درخصوص حقوق و دستمزد نیز چنین گفت: یک ماجرای دیگر میزان دستمزدهایی است که روزنامه‌نگاران می‌گیرند. نمی‌دانم چه اتفاقی افتاده که تقریبا دستمزد روزنامه‌نگاری کف دستمزدهای موجود در بازار کار است. حالا نگویم کف دستمزد مصوب تأمین اجتماعی، یک مقدار بالاتر از کف. خیلی دستمزدهای عجیب غریبی نمی‌گیرند در صورتی که در صنف سینما احتمالا ماجرا متفاوت‌تر است. شغل روزنامه‌نگاری درآمدش کفاف چنین چیزهایی را نمی‌دهد. وی ادامه داد: شرایط پربریک حقوقی و قضائی و سطح بسیار پایین آزادی رسانه در ایران. دوره قبل از انقلاب هم قابل مقایسه است از این نظر که من با روزنامه‌نگاران قدیمی بسیار صحبت کردم. قبل سال ۵۷ این‌طور نبود که این‌قدر خط قرمزها سیال باشد که هر لحظه احتمال دهند شاید فردا پرداختن به این لیوان هم ممنوع باشد. یک سری خطوط روشن وجود داشت از جمله اینکه به خاندان سلطنت یا انقلاب سفید نپردازید. بله، ساواک بود. مثلا دفتر نخست‌وزیری یا سازمان امنیت اعمال نظر می‌کرد منتها ماجرا

خطیب نمازجمعه تهران با قدردانی از مجلس برای تصویب قانون ساماندهی بازار زمین، مسکن و اجاره‌بها گفت: گلابه‌ای از مجلس برای تصویب تعطیلی «شنبه‌ها» داریم. علت مسئله را در چنین شرایطی نفهمیدیم. لابد دلایل خاص خود را داشتند، البته شورای نگهبان هم فرصت دارد که مسئله را حل کند. به گزارش ایسنا، حجت‌الاسلام محمدجواد حاج‌علی‌اکبری دیروز در خطبه‌های نماز جمعه تهران گفت: برای رفع گرفتاری معیشتی مردم تلاش شود. امام جمعه موقت تهران با بیان اینکه قدر ماه ذی‌القعدة را بدینام، گفت: در حال و هوای حج یا کسانی که عازم

<div><div>🇮🇷</div><div>ادامه‌از صفحه ۲</div></div>
<div><div>🇮🇷</div><div></div></div>

کنم. یک روزنامه‌نگاری داریم در روزنامه‌هایی‌که متعلق به نهادهای عمومی، دولتی و حکومتی هستند. شاید یک روزنامه‌نگاری داشته باشیم که خصوصی باشد و تا حدی مستقل از نهادهای عمومی باشد امسا روزنامه‌نگاری تجاری است یعنی هدف اصلی‌شان تجارت و پول درآوردن است. وی افزود: نمی‌خواهم بگویم روزنامه‌نگاری عامه‌پسند و زرد یا چنین چیزهایی. روزنامه‌نگاری‌ای که هدفش، هدف روزنامه‌نگاری حرفه‌ای ما واجد آن دیدگاه انتقادی، پرداختن به خیر عمومی کمتر است. یک روزنامه‌نگاری سوم هم داریم که اسمش را می‌گذارم روزنامه‌نگاری حرفه‌ای که دیدش به اتفاقات انتقادی است و توجهش بیشتر به خیر عمومی و منافع عمومی جامعه است.

تفاوت در امنیت شغلی رسانه‌ها: ارکان‌زاده درخصوص تفاوت در دسته‌بندی رسانه‌ها گفت: می‌خواهم بگویم سطح امنیت شغلی در این سه دسته به کلی متفاوت است. شاید کمی اغراق کنم و بتوانم بگویم روزنامه‌نگاری دسته اول تا حدی روزنامه‌نگاری حرفه‌ای هم نیست، چه بسا روزنامه‌نگاری هم نیست. هرچند در دوره‌هایی از این روزنامه‌نگاری دولتی و عمومی، روزنامه‌نگاران حرفه‌ای هم داشته‌ایم. مثلا در زمان تأسیس روزنامه ایران که وابسته به دولت بوده یا تأسیس روزنامه همشهری که دارای روزنامه‌نگاران حرفه‌ای بودند و کار می‌کردند.

اخلاق حرفه‌ای در هر یک از دسته‌بندی‌ها: ارکان‌زاده درخصوص اخلاق حرفه‌ای در هر یک از دسته‌بندی‌ها گفت: هر کدام از این سه دسته یک اخلاق حرفه‌ای هم دارند که آدم‌های آن دسته. آن اخلاق حرفه‌ای را رعایت می‌کنند، اما اگر بخواهند در دسته دیگری وارد شوند مشکل ایجاد می‌شود. مثلا شما یک روزنامه‌نگار حرفه‌ای هستید اگر در رسانه دولتی کار کنید مشکل پیدا می‌کنید یعنی شغلتان را از دست خواهید داد و یک گرفتاری پیدا می‌کنید. وی افزود: غیر از امنیت شغلی یعنی اینکه دوستان شغلشان را از دست می‌دهند، تفاوت در سطح دستمزدها، قراردادهای کاری بیمه‌ای، تفاوت در فرهنگ سازمانی انواع روزنامه‌نگاری داریم. تفاوت در اخلاق حرفه‌ای هم در انواع روزنامه‌نگاری داریم. می‌خواهم بگویم

سید علی خامنه‌ای در جریان سخنرانی در مراسم گردهمایی روحانیون و علمای شیعه در تهران

تفاوت‌های رسانه در قبل و بعد از انقلاب: نوروژی درخصوص تفاوت‌های رسانه در قبل و بعد از انقلاب اظهار کرد: نمی‌خواهم دوره‌های قبل و بعد انقلاب را مقایسه‌کنم اما نشریاتی داشتیم که برد منطقه‌ای داشت. به عربی روزنامه‌الاکرا را داشتیم که مؤسسه اطلاعات درمی‌آورد. به انگلیسی تهران‌تایمز و چند نشریه دیگر داشتیم. اما الان نشریات ما دیگر قلمرو شهری هم ندارد چون کسی نمی‌تواند در حوزه مطبوعات سرمایه‌گذاری کند. حوزه مطبوعات می‌تواند خیلی اقتصادی باشد با وجود اینکه اینترنت اساسا نظام عرضه رسانه‌ای را متحول کرده اما می‌بینیم نشریات معتبر جهان با این شرایط خودشان را تطبیق می‌دهند و باقی می‌مانند. وی افزود: هیچ روزنامه‌ای نمی‌تواند بگوید من ماه دیگر هم هستم. هم به لحاظ فشار اقتصادی و هم فشارهای دیگر. به طور طبیعی این فشار به روزنامه‌نگار منتقل می‌شود. روزنامه‌ای که با سرمایه خصوصی کار می‌کند، تیراژ ندارد و به تبعش آگهی هم ندارد. الان روزنامه‌نگارهای جریان اصلی در ایران که در همین بخش خصوصی کار می‌کنند و همه‌مان می‌شناسیمشان، بخش بزرگی از اندیشه‌شان برای باقی‌ماندن در این حرفه، نمی‌خواهم کلمات شعاری را به کار برم اما واقعا علاقه عمیق درونی است وگرنه از لحاظ اقتصادی کفاف خانوار که هیچ، کفاف زندگی یک نفر را هم نمی‌دهد. نمی‌توانند زندگی‌شان را بچرخانند و مدام در معرض انواع خطرها هستند. **آزادی رسانه:** در پایان این نشست، ارکان‌زاده درخصوص آزادی رسانه‌ها گفت: شاید مهم‌ترین راهکاری که یک نیروی شاغل در رسانه‌ها بتواند امنیت شغلی بیشتری داشته باشد آزادی رسانه است. یعنی تضمین انواع آزادی‌ها، آزادی بیان، مقررات و قواعد حقوقی، وقتی می‌گوییم آزادی رسانه، یک آزادی نسبی وجود داشته باشد که روزنامه‌نگاران بتوانند کار کنند. وقتی این اتفاق بیفتد رسانه قدرتمند می‌شود، اقتصادش می‌چرخد. اقتصادش که تقویت شود مدل کسب‌وکارش را پیدا می‌کند که کجا وارد شود یا نشود. خودمختاری رسانه برایش به وجود می‌آید. وی ادامه داد: مکمل آزادی رسانه این است که نهادهای رسمی کمترین دخالت را در امور رسانه‌ها داشته باشند. تضمین آزادی رسانه و کمترین دخالت در رسانه، مکملش هم می‌تواند این باشد که زیرساخت‌های فناوری نوین ارتباطی را تا حد امکان فراهم کند. وی افزود: از دست ما کاری برنمی‌آید و باید همین‌طور کچ‌دار و مریز جلو برویم ببینیم چه می‌شود و چشم‌انتظار تغییرات و دگرگونی‌ها فراتر از نظام رسانه‌ای باشیم.

گزارش

چابهار، بازیچه وزن‌کشی سیاسی؟

... که از منظر این کارشناس، «مهم‌ترین پروژه بین دو کشور (ایران و پاکستان) به خط لوله صلح‌گاز بازمی‌گردد که در تمام دولت‌های مختلف پاکستان امکان اجرایی شدن آن به‌واسطه تحریم‌های آمریکا وجود ندارد».

با این‌ خوانش، تقوی تصریح می‌کند: «هندی‌ها هم تا زمان تداوم تحریم‌ها عملا پتانسیلی برای اجرایی‌کردن قراردادهای امضاشده با طرف ایرانی نخواهند داشت»؛ خاصه آنکه این مفسر حوزه بین‌الملل یادآور می‌شود که «در سال‌های گذشته طرف هندی چندین بار مبادرت به امضای قرارداد با ایران در بندر چابهار کرده اما به دلایل مختلف هیچ‌کدام از آنها وارد فاز عملیاتی نشده است». در ارجاعی تاریخی، تقوی می‌گوید: «بیش از دو دهه از تمایل هندی‌ها به سرمایه‌گذاری در بندر چابهار می‌گذرد که در نهایت سال ۲۰۱۶ و هم‌زمان با اجرای برجام در سفر نازندرا مودی، نخست‌وزیر هند و اشرف غنی، رئیس‌جمهوری افغانستان به تهران، توافق سه‌جانبه کردیدور حمل‌ونقل بین‌المللی میان سه کشور امضا و هندوستان متعهد به سرمایه‌گذاری در بندر چابهار شد».

به گفته او، «هندی‌ها علاوه بر این بندر، تمایل داشتند در خط آهن چابهار و زاهدان و پس از آن تا مرز سرخس و ترکمنستان نقش آفرینی کنند و در سوی دیگر این خط آهن از خاک افغانستان به هندوستان هم کشیده شود که با روی کار آمدن حکومت طالبان، اکنون مناسبات هندوستان با این حکومت (طالبان) تقریبا به یک حالت تعلیق درآمده است». در نتیجه تقوی متذکر می‌شود: «هندوستان در شرایط کنونی، نه به دنبال سرمایه‌گذاری و عملیاتی‌کردن پروژه راه‌آهن زاهدان- چابهار خواهد بود و نه آن را تا سرخس و ترکمنستان ادامه خواهد داد؛ چون مید آن، یعنی پروژه راه‌آهن با ایران به افغانستان و نهایتا هندوستان متوقف شده است».

ریمونندویل

RAYMOND WEIL

GENEVE

SARMAN Co.

No. 1832, Dr. Shariati St., Next to Pol-E-Roomi, Tehran - Iran